

همبستگی با توماج صالحی

هنرمندان:

آرش آبیاری
آتوسا زد
علیرضا ولایتی
گروه رپ اوین
نیما نیموش
پویا زد
اجرای پرفورمنس:
سحر عباس زاده

ورود رایگان

کمیته برگزار کننده
موسیقی زنده و همبستگی

Koekamp
Koningin Julianaplein 32
2594 Den Haag

راه های ارتباطی با ما:

۰۶۸۲۷۲۷۷۴۴-۰۶۲۲۰۲۹۳۱۲

فراخوان کنسرت "موسیقی زنده و همبستگی"

در هلند - لاهه

بنابر اعلام حکم اعدام توماج صالحی خواننده رپ معترض، جمعی از فعالین و هنرمندان بر آن شدیم، در حمایت از توماج و در اعتراض به حکم اعدام او و دیگر زندانیان سیاسی یک برنامه هنری اعتراضی را سازمان دهیم.

برنامه هنری شامل: اجرای موسیقی زنده، پرفورمنس و حرکات موزون مندرج در آفیش می باشد. آدرس محل برگزاری و ساعت اجرا در آفیش ضمیمه شده درج گردیده. لازم به ذکر است که محل برگزاری در نزدیکی ایستگاه مرکزی شهر لاهه هلند (دنهاخ) می باشد.

از همه انسان های شریف دعوت می نمایم که با حضور خود، از همه دستگیرشدگان و زندانیان سیاسی، بویژه جوانانی که در خطر اعدام در زندان بسر

می‌برند، حمایت نمایند.
حضور برای همه ی شرکت کنندگان آزاد و رایگان است.

تاریخ، ساعت و آدرس برنامه:

16 جون 2024

از ساعت 14 تا 16

در

Koekamp

Koningin Julianaplein 32

Den Haag 2594

برای دریافت هرگونه اطلاعات می‌توانید با شماره
تلفن‌ها و ایمیل‌های ذکر شده تماس حاصل نمایید.

0622029312 – 0682767744 (31+)

ppc.info@gmail.com

– snaser2093@gmail.com

کمیته ی برگزار کننده " کنسرت موسیقی زنده و
همبستگی "

تازه‌ترین گزارش سالانه عفو بین‌الملل

۷۴ درصد اعدام‌های جهان در ایران ثبت شده است

سازمان عفو بین‌الملل در تازه‌ترین گزارش سالانه خود از افزایش ۳۰ درصدی اعدام‌ها در سطح جهان و افزایش دوبرابری اعدام در ایران در سال ۲۰۲۳ خبر داد. طبق این گزارش، ۲۰ درصد اعدام‌ها در ایران مربوط به اقلیت بلوچ بوده است.

در حالی که شمار اعدام‌ها در ایران افزایش بی‌سابقه‌ای یافته، عفو بین‌الملل خواستار توقف آن شده است

عفو بین‌الملل روز چهارشنبه ۲۹ مه (۹ خرداد) با انتشار گزارش

سال ۲۰۲۴ خود در مورد مجازات اعدام در سطح جهان اعلام کرد که اعدام‌ها در سال ۲۰۲۳ در ایران و خاورمیانه افزایش داشته و به بالاترین تعداد در یک دهه اخیر رسیده است.

طبق گزارش عفو بین‌الملل، در مجموع ۱۱۵۳ اعدام در سال ۲۰۲۳ در سطح جهان ثبت شده است. این آمار بدون احتساب چین است که شمار اعدامیان را به صورت رسمی اعلام نمی‌کند و تعداد آن‌ها چنددهزار نفر تخمین زده می‌شود.

آمار عفو بین‌الملل نشان می‌دهد که اعدام‌ها در سال ۲۰۲۳ بیش از ۳۰ درصد نسبت به سال ۲۰۲۲ افزایش داشته است. این بالاترین رکورد ثبت شده توسط عفو بین‌الملل از سال ۲۰۱۵ است. در سال ۲۰۱۵ آمار اعدام‌ها به ۱۶۳۴ نفر در سطح جهان رسیده بود.

در گزارش سال ۲۰۲۴ عفو بین‌الملل به این موضوع هم اشاره شده است که افزایش آمار اعدام‌های ثبت‌شده در درجه اول به خاطر اعدام‌های ایران بوده است.

از نظر عفو بین‌الملل، گسترش ابعاد اعدام‌ها "نشان می‌دهد پس از جنبش "زن، زندگی، آزادی" مقام‌های جمهوری اسلامی به طور فزاینده‌ای از مجازات اعدام "برای ایجاد رعب و وحشت در میان مردم و تحکیم قدرت خود" استفاده کرده‌اند.

اگنس کالامار، دبیرکل عفو بین‌الملل می‌گوید: «مقامات ایرانی با بی‌اعتنایی کامل به جان انسان‌ها اعدام‌ها را برای جرایم مرتبط با مواد مخدر بیشتر کرده‌اند که این باعث تأثیر تبعیض‌آمیز مجازات اعدام بر فقیرترین قشر جامعه ایران شده است».

کالامار در ادامه صحبت‌های خود به افزایش اعدام‌ها به‌ویژه در خاورمیانه اشاره کرده است.

پنج کشوری که بیشترین اعدام را در سال ۲۰۲۳ داشته‌اند عبارتند از چین، ایران، عربستان سعودی، سومالی و آمریکا.

ایران به تنهایی ۷۴ درصد از اعدام‌های ثبت شده در جهان را به خود اختصاص داده است. در عربستان سعودی ۱۵ درصد از اعدام‌های ثبت شده گزارش می‌شود و سومالی و آمریکا نیز در سال ۲۰۲۳ تعداد اعدام‌ها را افزایش داده‌اند.

عفو بین‌الملل: اعدام در ایران برای ترساندن مردم

عفو بین‌الملل در گزارش سال ۲۰۲۴ خود تاکید کرده است که مقامات جمهوری اسلامی استفاده از مجازات اعدام را تشدید کرده‌اند تا با اجرای آن در سراسر کشور، رعب و وحشت در میان مردم ایجاد کنند و از این طریق قدرت خود را حفظ کنند.

طبق آمار این سازمان حقوق بشری، دستکم ۸۵۳ نفر سال ۲۰۲۳ در ایران اعدام شدند که این آمار نسبت به یک سال پیش از آن حدود دو برابر افزایش را نشان می‌دهد.

بیش از ۲۰ درصد اعدامی‌ها در ایران بلوچ هستند

طبق داده‌های عفو بین‌الملل، اعدام‌ها در ایران به طور نامتناسبی بر اقلیت قومی بلوچ تأثیر گذاشته است. بلوچ‌ها با وجود این که حدود پنج درصد از جمعیت ایران را تشکیل می‌دهند ۲۰ درصد از اعدام‌های ثبت شده را به خود اختصاص داده‌اند.

در قسمتی از گزارش گفته شده است که ۲۴ زن و حداقل پنج نفر که در زمان ارتکاب جرم کودک بودند نیز اعدام شده‌اند.

عفو بین‌الملل بارها از مقام‌های جمهوری اسلامی خواسته است، مجازات اعدام را لغو کنند و به "محاکات ساختگی" پایان دهند. این سازمان از جامعه جهانی نیز می‌خواهد، از "تعلیق اعدام با هدف لغو نهایی" این نوع مجازات دفاع کنند

برگرفته از دویچه وله به فارسی

29 مه 2024 - 9 خرداد 1403

نگاهی به دورنمای انقلاب در ایران

DÉMOCRATIE & SOCIALISME

فرامرز دادور

طی 43 سال گذشته نظام تئوکراتیک جمهوری اسلامی، همواره هرگونه اعتراض و مقاومت در میان مردم را سرکوب نموده، زندانی، شکنجه و اعدام از جمله سیاستهای اصلی آن در مقابل معترضین و فعالان اجتماعی و سیاسی در عرصه های مردمی، از جمله در حیطه های کارگری، زنان، فرهنگیان، بازنشستگان، مطبوعات و محیط زیست بوده است. هم اکنون اکثریت قاطع ایرانیان مخالف ادامه حیات این رژیم فاسد هستند که مولود و متأسی از سرمایه داری تجاری و بوروکراتیک، فساد ساختاری و اختلاس گرائی است. مردم شدیداً مخالف سیاستهای استبدادی و ناعادلانه داخلی و خط مشی خارجی ماجراجویانه و ضد مردمی آن میباشند. در عرصه داخلی، پیشبرد برنامه های نولیبرالی، خصوصی سازی غارتگرانه، تحمیل مالیاتهای کمر شکن، کاهش بودجه یارانه ها و در نتیجه نبود امنیت شغلی، عدم وجود بیمه های اجتماعی و افزایش بیکاری (حدود 5 میلیون) در مقابل تورم بالای 40 درصدی، باعث فقر و محرومیت در میان بیشتر مردم شده است. بیش از 50 درصد از جمعیت در زیر فقر زندگی میکنند، در حالیکه حدود 246 هزار ایرانی میلیونر بوده، حدود 80 درصد از نقدینگی مربوط به سپرده های پس انداز مدت دار در بانکها تنها مربوط به یک درصد از سرمایه داران میباشد(اخبار روز: چهارشنبه 26 مهر 1402). در واقع بیش از 80 درصد از مردم در جامعه ای آکنده از فاصله عظیم طبقاتی، فقر، تورم، حاشیه نشینی، اختناق سیاسی/اجتماعی و بازماندگی از هر نوع پیشرفت اجتماعی زندگی میکنند. در نمایش انتخابات انجام گردیده در چند ماه گذشته، نیز اقلیت ناچیزی شرکت نمودند و در انتخابات مرحله دوم مجلس دوازدهم، در تهران تنها 7 درصد شرکت نمودند. در واقع،

اکثریت مردم با تحریم گسترده "انتخابات" و رای باطل رژیم را با شکست فاحشی روبرو نمودند.

سال گذشته، پس از فروکش نمودن خیزشهای مردمی که حول محور "زن، زندگی، آزادی" ستون نظام را شدیداً لرزاند، توده های مردم در صحنه های متنوع اجتماعی، رژیم دیکتاتوری مذهبی حاکم را به چالش میکشند. کارگران در حیطه های مختلف کاری و از جمله در صنایع نفت، ذوب آهن، فولاد، راه آهن، مخابرات برای پرداخت معوقات مزدی، حذف پیمان کاران، علیه آزاد سازی خصوصی و برای ضمانت شغلی و احقاق حقوق سندیکائی مبارزه میکنند. بازنشستگان، فرهنگیان، معلمان، وکلا و پرستاران نیز علیه استبداد حکومتی و برای مطالبات صنفی، از جمله برای حقوق بالای خط فقر و درمان رایگان و حقوق دمکراتیک تلاش میکنند. جنبش زنان هم در مرحله مقاومتِ شهادت آمیز علیه خشونت‌های متاثر از محدودیتهای سیاسی/اجتماعی و بخصوص تحمیل حجاب اجباری از سوی رژیم میباشد. در گزارشی که به مناسبت "روز جهانی آزادی مطبوعات" از سوی سازمان گزارشگران بدون مرز انتشار یافت، ایران از نظر آزادی مطبوعات در میان 180 کشور در رده 176 قرار داشت. شکی نیست که بزودی مجموعه مقاومتها و مبارزات توده های مردم در عرصه های متنوع اقتصادی، اجتماعی و سیاسی به بروز خیزشهای اعتراضی و انقلابی در راستای سرنگونی نظام حاکم و تحقق آزادی، دمکراسی و عدالت اقتصادی/اجتماعی منجر خواهد شد. در واقع، تداوم سرکوب فعالان و تشکل های صنفی و اجتماعی باعث شده است که گزینه سیاسی تنها از طریق مبارزه برای سرنگونی نظام و پیروزی انقلاب مردمی انجام گردد.

سوال این است که با توجه به شرایط ذکر شده در بالا، ترجیحاً، چه دور نمائی برای یک انقلاب مردمی در ایران وجود دارد؟ اگر اعتقاد بر این باشد که نیل به سوسیالیسم دمکراتیک، یعنی دوران گذار به نظامی متکی بر مالکیت و کنترل دمکراتیک و اجتماعی از سوی مردم بر وسایل تولید در شکل جمهوری واقعی، تنها میتواند بر اساس شناخت و توافق از جانب اکثریت توده های کارگری و زحمتکش و وجود روشننگری و هدایت لازم سیاسی از سوی تشکلهای چپ و یا ائتلافی از جریانات و سازمانهای انقلابی صورت گیرد. و اگر روشن باشد که سازماندهی ساختارها و موازین سوسیالیستی تنها میتواند بر مبنای پیروزی جنبش انقلابی، تشکیل دولت کارگری، اجتماعی شدن ارکان اصلی ابزار تولید و استقرار خود حکومتی ها و خود مدیریتی

ها برای اداره سیاسی و اقتصادی-اجتماعی جامعه بطور مرکزی و در سطوح محلی انجام گیرند، سوال عمده اینست که آیا جامعه ایران برای شروع این سیر تاریخی آماده است؟ پاسخ این است که هنوز یک همچون شرایط، بویژه در عرصه ذهنی (ب.م. نبود شناخت و آمادگی فکری هدفمند در میان بخش قابل ملاحظه از کارگران و زحمتکشان) برای تسلط دمکراتیکِ کارگری بر قدرت حکومتی پدیدار نگشته است. اما، این نیز واقعیت دارد که مبارزات انقلابی تنها به مقطع سرنگونی دولت بورژوازی و تغییر رادیکال در مناسبات اقتصادی و اجتماعی سرمایه داری خلاصه نمیشود. در واقع تا قبل از پیروزی انقلاب سوسیالیستی، تلاشهای سیاسی و اجتماعی در راستای نیل به اهداف دمکراتیک و رفرمیستی هم بسیار اهمیت دارند. موضوع این است که مبارزات علیه اختناق و استبداد سیاسی/مذهبی و برای استقرار آزادی های دمکراتیک و در راستای احقاق حقوق انسانی برای کارگران، تهریستان، زنان، جوانان، دانشجویان و ملیتها و همچنین مشارکت در صفوف جنبشهای مردمی جهت احقاق حتی سطحی از حقوق اجتماعی برای توده های مردم، مهم است.

برای جنبش چپ سوسیالیستی مهم است که بر اساس اعتقاد بر ضرورت انسجام طبقاتی کارگری، حتی در صورت وجود تنوعی از استراتژیها در قبال مسائل اقتصادی، اجتماعی و سیاسی؛ تاکتیکهای مبارزاتی مشترک اتخاذ گردند. بنظر میرسد که در دوران قبل از پیروزی انقلاب کارگری، شکلگیری چندی از همکاریها و اتحادهای موقت سیاسی با گرایشهای مترقی و نه لزوما فقط چپ و در واقع حتی با بخشهایی از جریانات لیبرال دمکرات در عرصه کنشگریهای مطالباتی (و نه مشارکت در ائتلافهای حکومتی)، میتواند به توانمندی جنبش دمکراتیک، مردمی و در دراز مدت سوسیالیستی بیفزاید. در ایران علیرغم اینکه افراد و طیفهای معتقد به انجام انقلاب رادیکال مردمی در صفوف کنشگران اجتماعی حضور دارند، اما اوضاع بگونه ایست (بویژه بخاطر تداوم اختناق شدید سیاسی) که سمت و سوی فعالیتهای جنبشها عمدتاً در راستای احقاق آزادیهای اجتماعی/دمکراتیک و مطالبات عدالتجویانه سیر میکند. جنبش چپ حول محور سازمانهای سوسیالیستی و ترجیحاً یک حزب کارگری متشکل از تعدادی از گروه های مختلف سیاسی (ب.م. رادیکال، رفرمیستی و گرایشهای متنوع سوسیالیستی) در صورت رعایت اصل سانترالیسم دمکراتیک و نفی ایده های سکتاریستی میتواند کارکرد عظیمی در راستای شکل گیری سوسیالیسم در جامعه داشته باشد. اما با توجه به واقعتهای ذهنی و موانع فرهنگی ناشی از تداوم اندیشه های

مرتبط با حس مالکیت فردی و منافع خانواده ای؛ ایده های عبور از مناسبات سرمایه داری در راستای ایجاد سوسیالیسم در اشکال مالکیت و کنترل اجتماعی هنوز به خواست اکثریت جمعیت و حتی بخشهای بزرگ کارگری و زحمتکشان نیز در جامعه تبدیل نشده است.

بنابراین، آنچه که در مقابل جنبش سوسیالیستی قرار میگیرد تلاش جهت همکاری و ائتلاف با گروه های مترقی و دمکرات در جنبشهای کارگری و مردمی (از جمله در میان زنان، جوانان، دانشجویان، بازنشستگان، فرهنگیان، کارمندان، ملیتها و مدافعان محیط زیست) است که در عین فاصله گیری از مدافعان سلطنت و اسلام گرایان بنیادگرا و در عین حال مخالفت با جریانات موافق با دخالت از سوی قدرتهای خارجی و امپریالیستی؛ به شکل گیری یک اپوزیسیون وسیع و منسجم مردمی منجر گردد. مسئله حیاتی در اینجا این است که طرفداران ایجاد سوسیالیسم میباید توجه داشته باشند که در صورت عدم وجود شناخت و اعتقاد در میان اکثریت توده های مردم به عبور از سرمایه داری، برنامه ریزی برای سوسیالیسم و تاکید ممتد بر حفظ شعار مرکزی سوسیالیسم برای شکل گیری هر نوع اپوزیسیون، بدون در نظرگیری همکاری با سایر جریانات مردمی و غیر چپ جهت تحقق اهداف عام دمکراتیک یعنی سرنگونی نظام فعلی و استقرار دمکراسی سیاسی تحت حکومت مردمی و مستقل از قدرتهای امپریالیستی؛ به روند پیشرفت مترقی در جامعه کمک نمیکند. استراتژی نادرست مبتنی بر سازمانیابی بخش کوچکی از فعالان سیاسی معتقد به سوسیالیسم و تلاش برای برقراری سوسیالیسم بدون پذیرش داوطلبانه و اقدامات آگاهانه خود کارگران و زحمتکشان، در دراز مدت جامعه را با موانع بیشمار و از جمله احتمالاً استیلای دیکتاتوری حزبی و بوروکراتیک بجای اداره جامعه توسط کارگران و زحمتکشان انقلابی و نمایندگان واقعی و انتخاب شده توسط خود آنها روبرو میکند. در واقع در مسیر احقاق سوسیالیسم، نبود آزادیهای دمکراتیک بویژه برای دگر اندیشان از جمله انحرافات و آسیبهای عمیق سیاسی/اجتماعی و نابود کننده است که در کشورهای "سوسیالیستی" قبلی موجود بود و میباید این نقصان عظیم در جنبش سوسیالیستی برطرف گردد.

در شرایط کنونی ایران، کمتر از 15 درصد از مردم با نظام موجود همراهی میکنند. اکثریت مطلق مردم خواستار عبور از جمهوری اسلامی و استقرار آزادی و عدالت اقتصادی و اجتماعی میباشند. در عین حال نگاه ها و انتظارات از دمکراسی و چگونگی مشارکت در امور

جامعه برای بسیاری روشن نیست، بخصوص که بخاطر نبود آزادیهای دمکراتیک، چه در دوران سلطنت و چه نظام ولایت فقیه، تجربه عموم مردم در فعالیتهای و سازماندهی مشترک و همبستگی آور هنوز نارسا است. از طرف دیگر برای کنشگران چپ انقلابی، نیز میباید روشن باشد که بدون مشارکت داوطلبانه و فعال از سوی اکثریت توده های کارگری و زحمتکش، چه مستقیم و چه بوسیله نمایندگان واقعی آنها در نهادهای انتخاباتی، مناسبات ستمگرانه و استثمارگری سرمایه داری محو نمیگردد و ساختمان سوسیالیسم در تمامی عرصه های اجتماعی بصورت دمکراتیک سازماندهی نخواهد شد. علاوه بر آن همانگونه که پیشوایان سوسیالیسم، بویژه مارکس و انگلس در نوشته هایشان بدرستی قید کرده اند، جهت تصمیمگیریها و مدیریت همگانی میبایست از دستاوردهای سیاسی/اجتماعی عصر روشنگرانه و از جمله موازین حقوقی دمکراتیک و متأثر از جمهوریت مانند انتخابات آزاد، حق رای همگانی و مشارکت توده ای در نهاد های جمعی که از سوی قدرتهای خصوصی اقتصادی و اجتماعی غیر قابل کنترل باشد، استفاده گردد. وجود تشکل های انتخاباتی دمکراتیک برای فعالیت در حیطه های قانونگذاری، اجرایی و قضایی برای دوران انتقال (سوسیالیسم) بسوی کمونیسم لازم است. در واقع اگر درست است که نهاد های حکومتی و مدیریتی سمت و سوی طبقاتی دارند، پس یک حکومت انقلابی کارگری نمیتواند شرکای خرده بورژوا و بورژوا به همراه داشته باشد. در عین حال روشن است که یک دولت انقلابی با هدف سوسیالیسم تنها میتواند در زیر سایه وجود اکثریتی از توده های مردم علاقمند به سوسیالیسم و وجود بخش قابل ملاحظه ای از فعالان، تجمع ها و سازمانهای معتقد به سوسیالیسم عمل نماید. در واقع بر عهده تمامی فعالان و علاقمندان به آزادی و عدالت اقتصادی/اجتماعی است که در راستای سرنگونی نظام موجود و ایجاد نظامی دمکراتیک و ترجیحا سوسیالیستی مبارزه نمایند.

فرامرز دادور

24 مه 2024

گردهمایی سراسری سیزدهم

۸ و ۹ ژوئن ۲۰۲۲ - ۱۹ و ۲۰ خرداد ۱۴۰۳

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران بنا بر روال هر ساله خود، امسال در روزهای شنبه ۸ و یکشنبه ۹ ژوئن ۲۰۲۲ برابر با ۱۹ و ۲۰ خرداد ۱۴۰۳ (از ساعت ۱۰:۳۰)، سیزدهمین گردهمایی سراسری و سالانه خود را در شهر استکهلم برگزار می‌کند.

در این گردهمایی مانند نشست‌های گذشته، اصولی چون آزادی، استقلال، جمهوری، دموکراسی، لائیسیته، برابری حقوق شهروندی، عدم تمرکز، مخالفت با مداخله قدرت‌های خارجی در تعیین سرنوشت کشور و پایبندی بر اعلامیه جهانی حقوق بشر، از اهداف و برنامه‌های آن می‌باشد.

آدرس محل برگزاری گردهمایی سراسری:

Lammholmsbacken 169, 143 47 Vårby, Stockholm,
Sweden

امسال هم بنا بر روال همیشگی خود، در روز جمعه ۷ ام ژوئن برابر با ۱۸ خرداد ۱۴۰۳ از ساعت ۱۸، جلسه بحث و گفتگویی را در دو پانل برگزار می‌کنیم. این

برنامه (دو پانل) در میزگرد مشترک با حزب
جمهوری خواه سوسیال دموکرات و لائیک ایران برگزار
می شود.

پانل اول از ساعت ۱۸:۰۰ تا ۱۹:۳۰:

جمهوری اسلامی و شالوده شکنی های مدرنیته
سخنرانان:

آقایان کیومرث صابغی و فرهنگ قاسمی

پانل دوم از ساعت ۱۹:۴۵ تا ۲۱:۳۰:

چالش های جنبش های نوین اجتماعی برای تغییرات
بنیادین

سخنرانان:

خانم شیردخت زیارتی و آقایان هرمز هوشمند و شیدان
وثیق

آدرس محل برگزاری میزگرد مشترک:

Kista Träff مکان:

Islandsalen سالن:

Kista Torg 7, 164 42 Kista آدرس:

Stockholm, Sweden شهر، کشور:

آدرس لینک زوم برای گردهمایی سراسری و میز گرد مشترک جمعه شب:

<https://us02web.zoom.us/j/89450053312?pwd=TDVKQmLWd2J0REdYekYvSEdaUkg4>

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

۲۲ مه ۲۰۲۴ - ۲ خرداد ۱۴۰۳

میزگرد مشترک دو نهاد جمهوریخواه و لائیک

Parti
Républicain
Social-
Démocrate
et Laïc d'Iran
(PRSDLI)

حزب
جمهوریخواه
سوسیال دموکرات
ولائیک ایران

به مناسبت سیزدهمین گردهمایی سراسری

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

حزب جمهوریخواه سوسیال دموکرات و لائیک ایران

در دو پانل:

پانل اول از ساعت ۱۸:۰۰ تا ۱۹:۳۰:

جمهوری اسلامی و شالوده شکنی های مدرنیته

سخرانان:

آقایان کیومرث صابغی و فرهنگ قاسمی

پانل دوم از ساعت ۱۹:۴۵ تا ۲۱:۳۰ :

چالش های جنبش های نوین اجتماعی برای تغییرات
بنیادین

سخرانان:

خانم شیردخت زیارتی و آقایان هرمز هوشمند و شیدان وثیق

جمعه ۷ ژوئن ۲۰۲۴، ساعت ۱۸:۰۰ به وقت اروپای
مرکزی

آدرس محل برگزاری:

Kista Träff مکان:

Islands Salen سالن:

Kista Torg 7, 164 42 Kista آدرس:

Stockholm, Sweden

آدرس Zoom :

<https://us02web.zoom.us/j/89450053312?pwd=TDVKQm1Wd2J0REdYekYvSEdaUkg4QT09>

Meeting-ID: 894 5005 3312

Kenncode: 684273

فراخوان به یک تظاهرات ایستاده در حمایت از سندیکالیستها و معلمان زندانی در ایران

سندیکاهای کارگری و معلمان در فرانسه

به مناسبت کنفرانس بین المللی کار (سازمان جهانی کار)، تشکلات سندیکایی امضا کننده این فراخوان، همه را به شرکت در یک تظاهرات ایستاده در روز جمعه ۷ ژوئن ۲۰۲۴ در مقابل مقر سازمان ملل متحد در ژنو فرا می خواند.

بدین وسیله این سازمان ها اقدامات سرکوبگراییانه اخیر مقامات جمهوری اسلامی ایران را محکوم می کنند، عمدتاً :

- رقم هولناک مجازات اعدام، بیش از شصت اعدام فقط طی دو هفته آخر ماه آوریل.
- تداوم سرکوب زنان به خاطر عدم رعایت حجاب.

ما هم چنین به حضور افراد هیأت نمایندگی کارگران برای شرکت در کنفرانس بین المللی کار معترض هستیم، هیأتی که اعضایش توسط حکومت انتخاب می شوند.

جمهوری اسلامی ایران از تصویب بسیاری از متون اساسی سازمان جهانی کار، از جمله متون مربوط به آزادی تشکیل اتحادیه های کارگری، حمایت از حقوق سندیکایی و مذاکرات جمعی (کنوانسیون های ۸۷ و ۹۸) خودداری کرده است.

به هر حال، این دولت رسماً عضو این سازمان است، در واقع در اعلامیه سال ۱۹۹۸ آمده است که «...»

به هیچ وجه قابل قبول نیست که کشوری که رسماً عضو نهاد رهبری سازمان جهانی کار است، دولت اش هر روزه مصوبات آن را زیر پا بگذارد و خلاف استانداردها و تصمیمات این نهاد عمل می کند.

از سوی دیگر ایران دو میثاق بین المللی حافظ عمدتاً حق تشکیل اتحادیه های کارگری، پیوستن به اتحادیه ها و ملاقات با اتحادیه های کارگری کشورهای دیگر را امضا کرده است:

- میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی (ICCPR) ماده ۲۲؛
- میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (PIDESC/ICESCR) ، ماده ۸.

با وجود این، دولت ایران ده ها نفر را که در چارچوب این دو متون امضا شده فعالیت می کنند، سرکوب می کند

ما تظاهرات ایستاده ای ترتیب می دهیم برای:

جمعه ۷ ژوئن ۲۰۲۴ از ساعت ۱۲ صبح

در مقابل کاخ ملل در ژنو

- علیه سرکوب همگانی توسط رژیم ایران،
- برای حمایت از زنان و مردان زندانی در ایران، از جمله سندیکالیست های و معلمان،
- و برای آزادی فوری آن ها.

کنفدراسیون دموکراتیک فرانسوی کار (CFDT) - فرانسه

کنفدراسیون عمومی کار (CGT) - فرانسه

فدراسیون اتحادیه های کارگری (FSU) - فرانسه

اتحادیه کارگری همبستگی (Solidaires) - فرانسه
اتحاد ملی اتحادیه های کارگری مستقل (UNSA) - فرانسه

پاریس ۱۷ مه ۲۰۲۴